

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۰۲ اگست ۲۰۲۳

سوزاندن هر کتاب چه اسلامی و چه غیراسلامی اقدامی فیزیکی علیه آزادی بیان و اندیشه است!

سوزاندن قرآن و انجیل و تورات و سایر کتاب‌های مذهبی، علمی، رمان، نقد، سیاسی، اجتماعی و ادبی و... اقدامی جنایتکارانه، ضدآزادی بیان و اندیشه است، و به‌همین دلیل روشن است که هر انسان آگاه و آزادی‌خواه، صراحتاً و بدون اما و اگر، قرآن‌سوزی را شدیداً محکوم گردد.

همزمان با تشدید تنش‌ها بر سر سوزاندن و لگدمال کردن قرآن در دو کشور سوئد و دانمارک، دو پناهجوی مقیم سوئد روز دوشنبه ۹ اسد ۱۴۰۲، بار دیگر کتاب قرآن را به آتش کشیدند.

سلوان مومیکا و سلوان نجم که هر دو عراقی‌الاصول هستند، با حضور در برابر ساختمان پارلمان سوئد در استکهلم، ابتدا قرآن را لگدمال کرده و سپس صفحات آن را آتش زدند.

سلوان نجم ۴۸ ساله که در قرآن‌سوزی‌های پیشین توسط سلوان مومیکا، از او فیلم می‌گرفت و آن را در شبکه‌های اجتماعی منتشر می‌کرد، این بار خود نیز در آتش‌زدن قرآن شرکت کرد.

سلوان نجم به روزنامه اکسپرسن در استکهلم گفت که او کار غیرقانونی انجام نداده و آن‌قدر به سوزاندن قرآن ادامه خواهد داد تا این کار «تحریم و ممنوع شود».

سلوان مومیکا ۳۷ سال دارد و در مهاجر ۳۷ ساله عراقی که در منطقه قره‌قوش واقع در «بخدیدا» که یکی از بخش‌های استان نینوا به شمار می‌رود، متولد شده است. گفته می‌شود که مومیکا سابقه عضویت در گروه اسلامی حشد الشعبی عراق وابسته به جمهوری اسلامی ایران را دارد.

سلوان مومیکا، در حال قرآن‌سوزی در سوئد و با لباس میلشیاپی حشد الشعبی در عراق

بیشتر نیز یک شهروند سوئدی - دنمارکی، قرآن را در شهرهای مختلف سوئد، به‌ویژه مناطق خارجی‌نشین و همچنین در استکهلم مقابل ساختمان سفارت ترکیه سوزانده بود. او برای این کار خود از مقامات سوئدمنجوز گرفته بود. این اقدام توسط فردی به نام «راسموس یالودان» (Rasmus Paludan) فعال سیاسی نژادپرست و وکیل سوئدی - دنمارکی انجام شد.

او به‌دلیل جنجال برنامه‌های قرآن‌سوزی در اروپا و مخالفت‌ها با وی شهرت دارد. رسانه‌ها وی را یک راست افراطی توصیف می‌کنند.

حضور در محله‌های مسلمان‌نشین در شهرهای مختلف سوئد و آتش‌زدن قرآن یکی از برنامه‌های مستمر اوست. در سال ۲۰۲۲، راسموس اعلام کرده بود قصد دارد با سفر به مناطق مسلمان‌نشین در سوئد، به قرآن‌سوزی بپردازد. این موضوع باعث به راه افتادن اعتراضات شدید و خشونت‌باری در مناطق مختلف این کشور شد. او رهبری گروه «جنبش سترام کوروس» را برعهده دارد و به اسلام‌ستیزی و مهاجرستیزی معروف است. او بارها به‌دلیل نقض قانون در دنمارک، محاکمه و محکوم شده است که از جمله می‌توان به محکومیت در اتهام نژادپرستی اشاره کرد.

راسموس برای این‌که بتواند به راحتی دست به قرآن‌سوزی بزند شهروندی سوئد را دریافت کرد. این فرد و این اقدام در سوئد نظردار ندارد و حتی احزاب راست سوئد هم از او و قرآن‌سوزی حمایت نمی‌کنند. او قبل از این با شعار «خالی کردن دنمارک از مسلمانان» و «ممنوعیت اسلام در دنمارک»، در انتخابات پارلمانی ۲۰۱۹ کاندیدا شد اما نتوانست به پیروزی برسد و شکست خورد.

راسموس یالودان، در حال آتش‌زدن قرآن

دولت‌های سوئد و دنمارک که روابط آن‌ها با حکومت‌های اسلامی پس از این دست اقدامات به تیرگی گراییده است، در روزهای اخیر اعلام کردند که احتمال ممنوعیت توهین به کتب مذهبی، از جمله سوزاندن آن، را بررسی می‌کنند. دولت سوئد نمی‌گوید مخالف سوزاندن قرآن است اما نمی‌تواند مانع آزادی بیان شهروندان خود شود. با این حال، نخست‌وزیر سوئد نتایج کرد که این رویداد منافع کشورش را در جهان با مخاطره روبه‌رو کرده است. وزارت خارجه دنمارک نیز سوزاندن متون مقدس و نمادهای مذهبی را «شرم‌آور» و «تحریک‌کننده» خوانده است. در حالی که بسیاری از کشورهای جهان دارای قوانینی هستند که «توهین به مقدسات» را جرم می‌دانند، سوئد و دنمارک چنین قوانینی را ندارند و سوزاندن متون مقدس به طور مشخص از سوی قانون‌گذاران منع نشده است.

گونار استرومر، وزیر دادگستری سوئد، روز دوشنبه با ارسال نامه‌ای برای اتحادیه سازمان‌های یهودی اروپا «متعهد شد» که استکهلم راه‌های قانونی و حقوقی برای جلوگیری از توهین به کتب مقدس مسلمانان و یهودیان را بررسی می‌کند.

با این حال، به گزارش رسانه‌های سوئد، سلوان مومیکا و سلوان نجم برای اقدام جدید خود در روز ۹ اسد از پلیس استکهلم مجوز گرفته بودند.

همزمان با تکرار قرآن‌سوزی در سوئد، وزیران خارجه ۵۷ کشور عضو سازمان کنفرانس اسلامی روز دوشنبه در یک نشست مجازی در مورد واکنش متحد به سوزاندن قرآن و لگدمال کردن آن در سوئد اروپا تشکیل جلسه دادند.

در کشورهایی مانند پاکستان، یمن و ترکیه، در روزهای اخیر تظاهرات چند هزار نفری در اعتراض به «توهین به قرآن» علیه سوئدو دینمارک برگزار شده است.

سفیر سوئدناز عراق اخراج شد و ایران نیز پس از آن اعلام کرد که سفیر جدیدی از این کشور را در خاک خود نمی‌پذیرد. هم اکنون ۱۵ اداره در سوئد، از نیروهای مسلح گرفته تا مقامات مالیاتی و پلیس، همگی موظف شده‌اند تا تحت حمایت سرویس‌های امنیتی اقدامات خود علیه تروریسم را تشدید کنند.

پیش‌تر هم فردی که پلیس سوئدنبه او اجازه آتش زدن قرآن و تورات را داده بود از انجام آن سر باز زد.

این ماجرا بهانه‌ای به‌دست حکومت‌های دیکتاتوری و گروه‌های مذهبی وابسته به حکومت‌ها داد تا خشم و دشمنی دیرینه خود با آزاید بیان و اندیشه را به نمایش بگذارند و رعب و وحشت ایجاد کنند. معترضان در کشورهای ایران، عراق و لبنان در اعتراض به دولت سوئدنتظاهرات کردند. تجمع در بغداد، پایتخت عراق پس از نماز جمعه و به‌دعوت مقتدی صدر، روحانی بانفوذ و شیعه برگزار شد. شرکت‌کنندگان در این تظاهرات پرچم رنگین کمانی را که نماد حقوق دگرباشان جنسی است آتش زدند.

معترضان در شهرهای ناصریه و نجف هم تظاهرات کردند.

مدتهاست که قرآن‌سوزی در دینمارک و سوئدند شده است و عالمان آن از مواضع مختلفی، دست به این اقدام جنایت‌کارانه می‌زنند. هر بار چنین واقعه رخ می‌دهد سران مستبد و دیکتاتور حکومت‌هایی همچون جمهوری اسلامی ایران، عربستان، ترکیه، افغانستان و ... بلافاصله به تهدیدات و اقدامات تروریستی خود، تاکید می‌ورزند.

قرآن در سوئدنو دینمارک از دو جنبه متفاوت آتش زده می‌شود. یکی قرآن را آتش می‌زند تا با تحریک خارجیان، سیاست ضدخارجی و پناهندگی را پیش ببرد و دیگری آتش می‌زند تا افکار ارتجاعی حکومت‌ها و گروه‌های مذهبی را به مشغله روز افکار عمومی تبدیل کرده و رعب و وحشت ایجاد کند. برای مثال، فردی که قصد داشت انجیل را در سوئدناش بزند به‌همراه خود تصویر خامنه‌ای رهبر جمهوری اسلامی را آورده بود.

سوم هم این احتمال وجود دارد که پناهنده‌ای با آتش زدن قرآن بر این تصور باشد که بتواند اقامت بگیرد.

روز شنبه ۳۱ تیر ماه ۱۴۰۲، علی خامنه‌ای، رهبر جمهوری اسلامی ایران، در توییتی در مورد سوزاندن قرآن در سوئدواکنش نشان داد و خواهان اشد مجازات(اعدام) برای عاملان این کار شد. او همچنین از دولت سوئدخواست که عاملان سوزاندن قرآن را به کشورهای اسلامی تحویل دهند. مثل معروفی است که می‌گویند یکی را به ده راه نمی‌دادند ادعای کتخدایی داشت. اکنون خامنه‌ای در جهان به‌عنوان دشمن درجه یک آزادی بیان و اندیشه و فتوادهنده ترور و کشتار و اعدام معروف است با این وجود، از دولت سوئدنی‌خواهد فرد پناهنده که قرآن را آتش زده از سوئدنبه یکی از کشورهای به اصطلاح «اسلامی» تحویل داده شود. چون این فرد شهروند عراق است به عراق تحویل داده شود.

بنابراین در این‌جا موضع خامنه‌ای با موضع خارجی‌ستیزان و فاشیست‌های اروپایی که خواهان اخراج پناهجویان است چندان تفاوتی ندارد.

سیدحسین نصرالله دبیرکل حزب‌الله لبنان نیز طی سخنانی خواستار قطع روابط دیپلماتیک کشورهای عربی و اسلامی با سوئد شد و با بیان این‌که ما نباید فریب عذرخواهی مقامات استکهلم را بخوریم، گفت: اقدام عراق با فراخواندن کاردار خود از سوئد، مهم‌ترین ابتکار عمل در سطح رسمی بود.

دبیرکل حزب‌الله افزود: اگر سوئدنبه این رویکرد ادامه دهد، در شریعت اسلام به‌عنوان کشوری که در ستیز و جنگ با اسلام و مسلمانان است قرار می‌گیرد.

نصرالله اضافه کرد: اگر ارزیابی درست باشد که موساد پشت آنچه در سوئد رخ داد، است ما با حرکتی رویه‌رو هستیم که ادامه خواهد داشت و نیازمند موضع‌گیری قوی مردمی و رسمی هستیم.

او افزود: دولت سوئدنباید سخنان امام خامنه‌ای در مورد تقبیح اهانت‌کنندگان به قرآن به‌ویژه عبارت «دولتی که علیه اسلام آرایش جنگی گرفته است» را به دقت مورد توجه قرار دهد. ما با هم می‌توانیم با این کارزار همگام شویم و به روزی برسیم که از هرگونه توهین به نمادها و مقدسات خود جلوگیری کنیم.

دبیرکل حزب‌الله تصریح کرد: هتک حرمت به قرآن همه مسلمانان را متأثر می‌کند و من از همه مسلمانان می‌خواهم که از دولت‌هایشان بخواهند که سفیران خود را از سوئد نفرا بخوانند و سفرای سوئدرا از کشورهای عربی و اسلامی اخراج کنند.

حکومت طالبان هم در اعتراض به قرآن‌سوزی در سوئد، دستور توقف تمامی فعالیت‌های این کشور در افغانستان را صادر کرد.

ذبیح‌الله مجاهد، سخنگوی حکومت طالبان گفت تا زمانی که سوئدناز مسلمانان بابت «توهین به قرآن» عذرخواهی نکند تمامی فعالیت‌های این کشور در افغانستان متوقف خواهد بود.

وزارت خارجه ترکیه نیز هتک حرمت به قرآن در مقابل سفارت عراق در استکهلم پایتخت سوئدرا با شدیدترین الفاظ محکوم کرد.

در بیانیه وزارت خارجه ترکیه آمده است: حمله نفرت‌انگیز روز پنجشنبه علیه کتاب مقدس ما قرآن کریم در مقابل سفارت عراق در استکهلم را به شدیدترین لحن محکوم می‌کنیم.

وزارت خارجه ترکیه افزوده است: پس از حمله نفرت‌انگیز به قرآن در مقابل مسجدی در استکهلم در ۲۸ ژوئن (۷ تیر)، شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد در قطعنامه‌ای که در ۱۲ ژوئیه (۲۱ تیر) تصویب کرد، حمله به قرآن را نفرت‌پراکنی دینی دانست.

بیش‌ترین واکنش‌ها به قرآن‌سوزی «سلون مومیکا» در استکهلم، در عراق صورت گرفت.

صدها معترض سحرگاه پنجشنبه ۲۹ تیرماه در اعتراض به سوزاندن مجدد قرآن در سوئدندر مقابل سفارت عراق در استکهلم، به سفارت سوئدندر مرکز بغداد یورش بردند و با بالا رفتن از دیوارهای سفارت، آن را به آتش کشیدند.

این دومین حمله به سفارت سوئدندر بغداد از زمان سوزاندن صفحات قرآن است. در حمله اول طرفداران مقتدی صدر، روحانی پرنفوذ شیعه در مقابل سفارت سوئدندر بغداد دست به تجمع زدند و معترضان خشمگین، دقایقی وارد سفارت این کشور شدند.

در آن زمان نخست‌وزیر سوئد نورود معترضان به سفارتخانه این کشور در بغداد را کاملاً «غیرقانونی» و «غیرقابل قبول» دانست.

همزمان وزارت خارجه عراق با احضار سفیر سوئد، تصمیم این کشور برای اعطای مجوز آتشزدن قرآن را اقدامی «افراطی» خواند و گفت این اقدامات «احساسات مسلمانان در سراسر جهان را شعله‌ور می‌کند و نشان‌دهنده یک تحریک خطرناک است.»

«محمد شیاع السودانی» نخست وزیر عراق نیز روز پنجشنبه طی بیانیه‌ای به سویدنهدار داد که در صورت تکرار وقوع اهانت به قرآن در خاک آن کشور، بغداد روابط خود را با استکهلم قطع خواهد کرد.

دولت عراق، همچنین در پایان نشست اضطراری خود بعد از ماجرای حمله برخی افراد به سفارت سویدندر بغداد در واکنش به قرآن‌سوزی، با صدور بیانیه رسمی از «جسیکا سواردستروم» سفیر سویدندر بغداد خواست تا خاک این کشور را ترک کند.

نخست وزیر عراق، همچنین از وزارت امور خارجه این کشور خواست تا هرچه سریع‌تر کاردار سفارت عراق در استکهلم را به بغداد بازگرداند.

سفارت سویدندر عراق روز پنجشنبه و ساعاتی بعد از حمله برخی افراد به این سفارتخانه، اعلام کرد که تمام فعالیت‌های خود را در بغداد تا اطلاع ثانوی تعطیل و به حالت تعلیق در آورده و کارکنان خود را به سفارت آمریکا منتقل کرده است.

وزیر ارتباطات عراق نیز در ادامه تنش میان بغداد و استکهلم بر سر اهانت به قرآن و پرچم عراق در سوئد، اعلام کرد که هرگونه همکاری با شرکت‌های سوئدی ممنوع است.

سخن‌گوی وزارت ارتباطات عراق تاکید کرده، «هیام الیاسری» دستور ممنوعیت همکاری این وزارت خانه و نهادهای زیر مجموعه آن را با شرکت‌های سوئدی صادر کرده است.

سازمان اطلاع‌رسانی و ارتباطات عراق نیز مجوز فعالیت شرکت «اریکسون» در این کشور را تعلیق کرد.

جریان سیاسی ائتلاف شیعی عراق هم طی بیانیه‌ای از اقدام دولت محمد شیاع السودانی در اخراج سفیر سویدناز عراق حمایت کرد و اقدام استکهلم را به شدت محکوم کرد.

منابع خبری هم از حمله راکتی به مقر یک سازمان دناارکی در استان بصره در جنوب عراق خبر دادند.

یک منبع امنیتی عراقی به شبکه ۴ این کشور گفت که سازمان مین روب دناارکی DRC با راکت هدف قرار گرفت.

او افزود: افراد ناشناسی این حمله را انجام دادند و در جریان آن خسارت‌هایی به بخشی از مقر این سازمان دناارکی وارد شد.

به گفته این منبع، حمله به سازمان دناارکی در پاسخ به آتشزدن قرآن کریم و پرچم عراق در مقابل سفارت عراق در کپنهاگ دناارک صورت گرفت.

جنبش مقاومت اسلامی نُجباء عراق نیز از مسئولان این کشور خواست که مقر سفارت سویدنرا به مرکز مطالعات علوم قرآنی تغییر کاربری دهند.

مقاومت اسلامی نُجباء در بیانیه‌ای در واکنش به اقدام خصمانه دولت سویدنبرای اعطای مجوز دوباره برای عمل شنیع هتک حرمت کتاب آسمانی مسلمانان، از قطع روابط دیپلماتیک بغداد-استکهلم قدردانی و حمایت کرد و کشورهای عربی و اسلامی را به پیروی از این تصمیم شرافتمندانه دولت عراق فرا خواند.

جنبش نُجباء با تأکید بر این‌که قداست قرآن تا ابد در دل و جان ما و هر انسان منصف آزاده‌ای جاودان است، افزود: ناگزیریم برای مقابله با توهین‌های مکرر به قرآن کریم به روش‌های مناسبی که صلاح می‌دانیم متوسل شویم.

در چنین وضعیتی، برخی از مقام‌ها و سیاستمداران سوئدینو دنمارک بر این نظرند که قرآن‌سوزی در فضای عمومی از ممنوع سازند در حالی که همین مقامات و سیاستمداران تاکنون مدعی بودند که سوزاندن قرآن در چارچوب آزادی بیان قرار می‌گیرد و به‌همین دلیل نمی‌توان آن را ممنوع کرد.

تا به امروز در سوئد، هیچ قانونی وجود ندارد که به‌طور خاص سوزاندن یا هتک حرمت قرآن یا کتاب‌های مقدس سایر ادیان را ممنوع کند.

به این ترتیب آیا مقام‌های سوئدینمی‌توانند جلوی چنین اعمالی را بگیرند؟

بنا به این گزارش، گونار استرومر، وزیر دادگستری سوئدینبه روزنامه «آفتونبلادت» چاپ این کشور گفته است که دولت در حال بررسی احتمال غیرقانونی کردن قرآن‌سوزی و آتش زدن سایر کتب مقدس است زیرا موارد تازه قرآن‌سوزی به امنیت سوئدینلطمه وارد کرده است.

اقدام اخیر یک شهروند مهاجر عراقی‌تبار در آتش‌زدن نسخه‌ای از قرآن مقال مسجدی در استکهلم با واکنش‌های گسترده جهانی همراه شد؛ به نحوی که علاوه بر کشورهای اسلامی، شماری از رهبران و مقام‌های ارشد دولتی در غرب و کشورهای غیر مسلمان و حتی پاپ فرانسیس، رهبر کاتولیک‌های جهان این اقدام را محکوم کردند.

این اقدام که بسیاری آن را تحریک‌آمیز و نفرت‌پر اکنانه توصیف کردند حتی از سوی دولت سوئدینیز با محکومیت روبه‌رو شد. سرویس‌های امنیتی سوئدینبا توجه به تبعاتی که آخرین مورد قرآن‌سوزی در کشورشان به‌همراه داشته چنین اقدامی را سبب تضعیف امنیت در کشورشان دانسته‌اند.

پلیس سوئدیناویل سال جاری چندین درخواست مجوز برای برپایی تظاهراتی که در آن اقدام به قرآن‌سوزی پیش‌بینی شده بود را به دلیل نگرانی‌های امنیتی رد کرده بود.

در پی سوزاندن یک نسخه قرآن توسط یک پناهجوی عراقی در استکهلم، بسیاری از دولت‌های اسلامی از دولت سوئدینخواستند تا از قرآن‌سوزی در این کشور جلوگیری کند. صدور مجوز چنین تجمعاتی در سوئدیناز اختیار پلیس این کشور است.

این دو معترض خود را عضو گروه «میهن‌پرستان دنمارکی»، یک گروه ملی‌گرای افراطی معرفی کردند. دو تن از اعضای گروه «میهن‌پرستان دنمارک» روز دوشنبه دوم اسد ۱۴۰۲، با تمع در مقابل سفارت عراق در پایتخت دنمارک، قرآن را به آتش کشیدند.

یکی از برگزارکنندگان این مراسم اعتراضی در کپنهاگ، پس از زیر پا گذاشتن قرآن آن را در یک قوطی حلبی کنار پرچم عراق قرار داد و به آتش کشید.

این دو معترض خود را عضو گروه «میهن‌پرستان دنمارکی»، یک گروه ملی‌گرای افراطی معرفی کردند.

اعضای این گروه پیش‌تر نیز در روز جمعه ۳۰ تیرماه با تجمع در میدان مقابل سفارت عراق در کپنهاگ، کتابی را که ظاهراً نسخه‌ای از قرآن بود، همراه با پرچم عراق، به آتش کشیدند.

به گزارش رسانه‌های دنمارکی، اقدام روز جمعه در صفحه فیس‌بوک این گروه نیز به شکل زنده پخش شد.

این رویداد باعث شد که اوایل روز شنبه صدها معترض عراقی به سفارت دنمارک در بغداد یورش ببرند که نیروهای امنیتی عراق با مسدود کردن پل جمهوری منتهی به منطقه سبز، مانع ورود معترضان به آن منطقه شدند و برای پراکنده کردن آن‌ها نیز از گاز اشک‌آور استفاده کردند.

وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران در پی این واقعه، سفیر دنمارک در تهران را احضار کرد و ناصر کنعانی سخنگوی آن هم روز شنبه آنچه که «اهانت به ساحت مقدس» قرآن در دنمارک خواند، به شدت محکوم کرد.

کنعانی دولت دنمارک را مسئول جلوگیری از اهانت به «مقدسات اسلامی» دانست و گفت که «افکار عمومی جهان اسلام» منتظر اقدام عملی این دولت است.

لارس لوک راسموسن، وزیر خارجه دنمارک، ضمن محکوم کردن تجمعی که برای آتش زدن قرآن در کپنهاگ برگزار شده بود، آن را اقدامی «احمقانه» توصیف کرد که توسط «تعداد انگشت‌شماری» صورت گرفته است.

او در مصاحبه با تلویزیون ملی دنمارک گفت «توهین به مذهب دیگران اقدامی ننگین است» و تأکید کرد سوزاندن قرآن و سایر نمادهای مذهبی هدفی جز «تحریک و تفرقه» ندارد.

تظاهرات حزب‌الهی‌ها در ایران

صدها نفر نیز در تهران با در دست داشتن پرچم ایران و کتاب قرآن تظاهرات کردند. شرکت‌کنندگان در این تظاهرات شعارهای «مرگ بر آمریکا، مرگ بر انگلیس، مرگ بر اسرائیل و مرگ بر سوئد» سر دادند.

قوه قضاییه ایران دو نفر را به اتهام «قرآن‌سوزی» و «توهین به پیامبر اسلام» اعدام کرد. قوه قضاییه جمهوری اسلامی ایران روز دوشنبه ۲۰۲۳/۰۵/۰۸، اعلام کرد دو نفر را که به اتهام «سوزاندن قرآن» و «توهین به پیامبر اسلام» محاکمه شده بودند اعدام کرده است.

خبرگزاری میزان وابسته به قوه قضاییه ایران اعدام شدگان را یوسف مهرداد و صدرالله فاضلی معرفی کرد. بنا به همین گزارش اتهام‌های یوسف مهرداد در جریان محاکمه «سب النبی» و «توهین به مقدسات دینی و اسلامی» بود.

صدرالله فاضلی نیز با اتهام‌های «سب النبی»، «ارتداد فطری»، «قذف مادر پیامبر» اسلام، «استخفاف قرآن به وسیله سوزاندن»، «توهین به مقدسات» و «انتشار تصاویر خصوصی دیگران بدون رضایت» روبرو شده بود.

«سب النبی» به معنای دشنام و توهین به پیامبر اسلام است و طبق قانون مجازات اسلامی ایران برای آن حکم اعدام در نظر گرفته شده است.

محل دستگیری یوسف مهرداد و صدرالله فاضلی شهرهای اردبیل و یاسوج گزارش شده است.

خبرگزاری میزان از اعتراف متهمان به فعالیت‌های خود سخن گفته است. این در حالی است که گروه‌های مدافع حقوق بشر بارها نسبت به اعتراف‌گیری از متهمان تحت فشار و زیر شکنجه در ایران هشدار داده‌اند.

قوه قضاییه جمهوری اسلامی ایران، زمان تشکیل پرونده رسیدگی به این اتهام‌ها را سال ۱۳۹۹ یعنی سه سال پیش اعلام کرده است. پرونده یوسف مهرداد و صدرالله فاضلی در دادسرای عمومی و انقلاب اراک مورد رسیدگی قرار گرفت.

خبرگزاری میزان هر دو نفر را ادارمکننده چند گروه و کانال در شبکه‌های اجتماعی معرفی کرده است. در گزارش این خبرگزاری از کشف ویدئوی «قرآن‌سوزی» در تلفن همراه یوسف مهرداد سخن گفته شده است.

سازمان حقوق بشر ایران، مستقر در اسلو، پایتخت نروژ ماه گذشته گزارش داده بود که آمار اعدام در ایران طی سال ۲۰۲۲ با افزایش ۷۵ درصدی به بالاترین میزان طی هفت سال گذشته رسیده بود. این سازمان تعداد اعدام‌شدگان در ایران طی سال گذشته میلادی را ۵۸۲ نفر اعلام کرده بود.

قوه قضاییه ایران دو روز پیش حبیب اسبوع، شهروند دوتابعیتی ایرانی-سوئدی را اعدام کرده بود.

اما هنگامی که صحبت از کتاب‌سوزان می‌شود عمدتاً کتاب‌سوزان بزرگ آلمان دوران نازی به‌خاطر همه می‌آید. اما در قرن حاضر، هنوز کتاب‌سوزاندن در ایران، امری مرسوم است.

کتاب‌سوزان و سانسور شدید بر مطبوعات و رسانه‌ها و همچنین کتاب‌های روشنفکران منتقد در حکومت پهلوی وجود داشت و پس از انقلاب نیز موارد زیادی از مراسم کتاب‌سوزان با حمایت حکومتی صورت گرفت و سپس با سانسور و جمع‌آوری کتاب در سال‌های بعد در معنایی نمادین ادامه یافت.

کتاب‌سوزی، کشتارهای جمعی و یا نسل‌کشی و دیگر جنایات انجام گرفته شده از سوی حکومت پهلوی در حین و پس از ورود ارتش شاهنشاهی به آذربایجان در سال ۱۳۲۵ است. بخش عمده‌ای از اخباری که در زمینه سوزاندن کتاب‌های ترکی توسط نیروهای دولتی ایران در سال ۱۹۴۶، در دست است، مربوط به روزنامه‌هایی که در آن دوران منتشر می‌شده‌اند و یا اطلاعات برخی از شاهدان زنده آن حوادث نقل می‌کنند است. در آن روز دانش‌آموزان دبستانی به صف کشانده شدند تا کتاب درسی «آنادیلی» (زبان مادری) را «زنده‌باد شاه» گویان در آتش اندازند. آن جشن کتاب‌سوزان ساعت‌ها و روزها ادامه یافت و کتاب‌هایی در آن سوختند که جز ادبیات شفاهی آذربایجان و اشعار کودکانه چیزی در آن‌ها یافت نمی‌شد.

از سوی دیگر، در ایران و به‌صورت ویژه پس از انقلاب سال ۱۳۵۷ و در اولین «بهار آزادی» که کتاب‌های منتسب به گرایش‌های گوناگون فکری و سیاسی به صورت گسترده و چه به‌صورت قانونی و چه به صورت کتاب‌های جلد سفید چاپ می‌شد، ممنوعیت چاپ آثار مخالف با جمهوری اسلامی و امحاء و نابودی آن‌ها در دستور کار این حکومت نوپا قرار گرفت. نابود کردن این آثار با بهانه‌های گوناگونی از قبیل مخالفت با اسلام، ترویج فرهنگ غربی و ... انجام می‌شد.

در بسیاری از دانشگاه‌ها از جمله دانشگاه شیراز این کتاب‌ها به‌صورت نمادین آتش زده شد تا نه فقط این آثار از دسترس مخاطبین خارج شوند که اقتدار نظام نوپا نیز با این کتاب‌سوزان نمایش داده شد.

در سال ۱۳۵۷ بعد از سر کار آمدن جمهوری اسلامی، در شهر کرمانشاه افرادی با گرایش مذهبی افراطی شیعه به صداوسیما این شهر هجوم آورده و آرشیو رادیو کردی این شهر را وسط محوطه صدا و سیما ریخته و آتش زدند. رادیو کردی کرمانشاه از سال ۱۳۳۹ آغاز به کار کرده بود و یکی از مهم‌ترین مراکز تولید موسیقی کردی در تمام کردستان به‌شمار می‌آمد و خوانندگان، نوازندگان و آهنگسازان برجسته‌ای با آن به همکاری می‌پرداختند که در

این یورش وحشیانه آرشو تولیدات این مرکز از سال ۳۹ تا ۵۷ نابود شد و امروزه بخش مهمی از تاریخ موسیقی کردی در دسترس ما قرار ندارد.

خمینی بنیان‌گذار حکومت جهل و جنایت و ترور اسلامی، دشمنی بی‌پایانی با آزادی اندیشه و بیان و احزاب و رسانه‌ها داشت. او رسماً فرمان خشونت‌طلبی و جنگ و خونریزی صادر می‌کرد. او به‌حدی قدرت‌طلب بود که حتی تحمل کوچکترین انتقاد را نداشت.

آیت‌الله خمینی با تعیین گروهی که در آن عبدالکریم سروش نیز بود، علیه دانشگاه و استادان و کتاب‌های دانشگاهی حکم داد و فضای ترور را با دستگیری و اعدام مخالفان حاکم ساخت. از فردای پیروزی انقلاب ۵۷، طرفداران آیت‌الله خمینی به کتاب‌فروشی‌ها حمله می‌کردند.

در سال ۱۳۶۷ و پس از کشتار زندانیان سیاسی، آیت‌الله خمینی فتوای مرگ سلمان رشدی را به‌دلیل توهین به قرآن و محمد در رمان «آیه‌های شیطانی» انتشار داد. او به ایرانیان و جهانیان اعلام کرد که کتاب مخالف اسلام جز مرگ برای نویسنده آن نتیجه دیگری ندارد. باید یادآوری کرد که در زمان به‌قدرت رسیدن آیت‌الله خمینی، در فضا و شرایط ترور و وحشت و بی‌امنی بسیاری از سیاسیون و روشنفکران مخالف حکومت از ترس دستگیری و اعدام، خود، کتاب‌های بی‌شماری را در خانه‌ها و بیابان‌ها نابود کردند. در این دوران اقدام، آخوندهایی مانند آیت‌الله خلخالی با فرمان خمینی دادگاه‌های صحرايي برپا کردند و مخالفین را با چند سؤال و جواب کوتاه اعدام می‌کردند. حمله به دانشگاه و استادان در دستور قرار گرفت و فضای ارباب مستولی شد. کتاب‌خانه‌ها و کتاب‌فروشی‌های زیادی، کتاب‌های «غیراسلامی» خود از بین بردند تا به درسر دچار نشوند. در جمهوری اسلامی فردی به‌نام آیت‌الله تیریزیان با سوزاندن کتاب اصول طب هاریسون مخالفت خود را با پزشکی در زمان ویروس کرونا نشان داد، ولی محاکمه او به‌عنوان فرد ضد علم و مخالفت تندروستی مردم هرگز برقرار نشد زیرا همه آخوندها طرفدار «انس و جن و دعا» بوده و هستند. با وجود این رویدادهای تلخ کتاب سوزی و ویرانگری فرهنگی، در جمهوری اسلامی شکل اصلی ضدیت با کتاب همانا سانسور دائم و خمیر کردن کتاب در مرحله چاپ‌خانه است. کتاب‌خانه‌های بزرگ دینی زیر نظر نهادهای مذهبی به فعالیت خود ادامه می‌دهند. کتابخانه مرکزی دانشگاه صنعتی شریف، سازمان اسناد و کتابخانه ملی، کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران، کتابخانه‌های آستان قدس و غیره به فعالیت خود ادامه می‌دهند ولی یک سیاست سانسور مهلک بر همه آن‌ها غلبه دارد.

نویسندگانی که تمام آثارشان و یا برخی نوشته‌هایشان در لیست سانسورند: صادق چوبک، غلامحسین ساعدی، مرتضا راوندی، نصرت رحمانی، محمدعلی جمالزاده، ایرج میرزا، عبیدزاکانی، میرزاده عشقی، احمد کسروی، میرزا فتحعلی آخوندزاده، سلمان رشدی، فریدون آدمیت، سعیدی سیرجانی، صادق هدایت، ایرج پزشک‌زاد، هوشنگ گلشیری، رضا قاسمی، گارسیا مارکز، جیمز جویس، ولادیمیر نابوکوف، بهرام بیضایی، علی دشتی، ریچارد داوکینز، شجاع‌الدین شفا، آرامش دوستدار و...

«ما از سرنیزه‌ها و مسلسل‌ها و این‌ها فارغ شدیم، سر قلم‌ها حالا بر ضد ماست. قلم‌ها به جای نیزه‌ها آمده است! مقاله‌ها به جای مسلسل‌ها، حالا به روی اسلام بسته شده است. الان ما گرفتار سرنیزه نیستیم، ما گرفتار قلم هستیم، اهل قلم؛ ما گرفتار روشنفکرها هستیم.» (صحیفه خمینی، جلد ۸: ۲۵)

روز سه‌شنبه هفتم فروردین ۱۳۵۸، «کمپته انقلاب اسلامی» شهر ابهر پنج‌هزار جلد کتاب کودکان را جمع‌آوری کرد با این توجیه که «در زمان فراندوم، این کتاب‌ها می‌توانند در جهت ضد انقلاب مورد استفاده قرار گیرند و ذهن مردم را

مسموم کنند.» بیش‌تر این کتاب‌ها نوشته صمد بهرنگی و علی اشرف درویشیان بودند. (کار، شماره ۵، ۱۳۵۸/۰۱/۱۶، «جمع‌آوری کتاب در ابهر...»)

سیزدهم فروردین، ماموران کمیته امام با شکستن قفل کتابفروشی بهرنگی در اهواز به مغازه ریختند و افزون بر ضبط چند کتاب و نشریه کار، دو دانش‌آموز مسئول کتابفروشی را دستگیر کردند. (پیغام امروز، شماره ۲۶، ۱۳۵۸/۰۱/۱۹، «ماموران کمیته در اهواز...»)

کتابفروشی حافظ در ماهشهر نیز، بنا بر شکایت مسئول کمیته انقلاب اسلامی به‌نام حاج سید علوی، به‌خاطر فروش کتاب‌هایی خلاف میل و نظر «کمیته اسلامی و شهرداری» تعطیل شد. (پیغام امروز، شماره ۲۷، ۱۳۵۸/۰۱/۲۰، «سانسور کتاب در ماهشهر») «کمیته اسلامی جهرم» هم سه تن از اهالی شهر آوز را به‌خاطر به همراه داشتن «کتاب و اعلامیه‌های مارکسیستی» بازداشت کرد. (پیغام امروز، شماره ۲۹، ۱۳۵۸/۰۱/۲۲، «باز هم دستگیری به‌خاطر کتاب و اعلامیه»)

در آغازین ساعات روز جمعه چهارم خرداد ۵۸، پنج کتابفروشی مشهور خرم‌آباد آتش زده شدند. گفته می‌شود حدود پانصد نفر متشکل، با شعار «اسلام پیروز است، کمونیسم نابود است» از ساعات آغازین روز تا ساعت دو بعد از ظهر در خیابان‌های خرم‌آباد راهپیمایی کردند و در مسیر خود، کتابخانه‌های اندیشه، پیشگام، امین، آیندگان، پیره و نمایشگاه نقاشی کسرییان را غارت کردند و آتش زدند.

یک معلم و کتابفروش اهل نجف‌آباد نیز در نامه‌ای به طالقانی و بازرگان، نوشت که از روز یکشنبه شانزدهم اردیبهشت، «جمعی محصل تحریک‌شده» با شعار «مرگ بر کمونیست» خواستار تعطیلی کتابفروشی او شده‌اند و از روزهای بعد شروع کردند به «گل و لجن و سنگ» به مغازه پرتاب‌کردن. با این‌که معلم کتابفروش مجبور به تعطیلی مغازه‌اش می‌شود، روز نوزدهم اردیبهشت، «تحریک‌شدگان» به مغازه هجوم بردند و دست به غارت و نابودی کتاب‌ها و نوشت‌افزارها زدند. این معلم کتابفروش، نعمت‌الله نورمحمدی، نامه‌اش را این‌گونه شروع می‌کند: «آن‌جا که انسان را از ابتدایی‌ترین حقوق محروم بدارند و با توطئه و ارباب و تهدید و تهمت حق حیات را از شخص سلب نمایند و فریادرسی هم نباشد، چه احساسی زاینده خواهد شد؟» (پیغام امروز، شماره ۶۰، ۱۳۵۸/۰۲/۳۰، «به دادخواهی آمده‌ام، اما دادرسی نیست»)

کانون نویسندگان ایران، نهاد نویسندگان، مترجمان و هنرمندان مستقل و آزادی‌خواه و برابری‌طلب ایران است که سابقه فعالیتش و دفاع قاطع و محکم از آزادی بیان و اندیشه برای همگان به بیش از نیم قرن می‌رسد. و به دلیل همین استقلال و آزادی‌خواهی، کانون همیشه زیر سرکوب و ترور حاکمیت قرار داشته اما با این وجود، همواره به فعالیت فرهنگی و اجتماعی خود تاکید می‌ورزد.

دفاع پیگیر از آزادی بیان و نشر و گسترش انواع و اقسام اندیشه‌ها و عقاید، و مبارزه بی‌وقفه با سرکوب و سانسور با هدف رشد و شکوفایی فرهنگ بالنده و پیشرو همیشه در صدر اهداف کانون قرار داشته است.

در راس اهداف و آرمان‌های کانون مبارزه برای آزادی بیان بی‌هیچ حصر و استثناء، نه تنها برای نویسندگان بلکه برای همگان داشته و دارد.

کانون نویسندگان ایران، یک حزب سیاسی نیست اما به مسایل سیاسی در جامعه بی‌تفاوت نبوده و از مطالبات اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی اقشار مختلف جامعه به ویژه آزادی بیان برای همگان حمایت می‌کند.

کانون نویسندگان ایران به همین دلایل مهم‌ترین نهاد دموکراتیک و مستقل نویسندگان ایران است که همواره از سوی حکومت‌های وقت، پیش و پس از انقلاب، تحت فشار و ممنوعیت بوده است.

کانون، مهم‌ترین علت وجودی خود را مبارزه با هر گونه محدودیت آزادی بیان می‌داند، در سال ۱۳۴۷ با حضور نویسندگان مستقل، بنیان‌گذاری شد.

اکبر معصوم‌بیگی، عضو هیات دبیران کانون نویسندگان ایران، در رابطه با انتقادهایی که از طرف برخی دستاران کانون نویسندگان نسبت به آن ابراز شده است، از جمله این‌که چرا در مورد مسائلی غیر از مباحث مربوط به حوزه قلم و کتاب، مانند جنبش دانشجویی، مطالبات کارگری، درویش‌گنابادی و وضعیت اقلیت بهایی در ایران بیانیه می‌دهد، به رادیو فردا گفته است: «آنچه تا کنون از طریق اطلاعیه‌ها و بیانیه‌های کانون به‌نظر عموم رسیده، همه در چهارچوب منشور کانون نویسندگان ایران و اساسنامه کانون بوده است. شما هر عقیده‌ای در بیرون از کانون داشته باشید، وقتی وارد کانون و هیات دبیران می‌شوید، باید از منشور و اساسنامه دفاع و در چهارچوب آن‌ها عمل کنید.»

وی با اشاره به حمایت کانون نویسندگان ایران از جنبش دانشجویی و یا دفاع از تشکیل سندیکای کارگران شرکت واحد، افزود: «سه اصل در اساسنامه کانون وجود دارد، که یکی از آن‌ها کوشیدن برای به‌دست آوردن آزادی بیان و قلم است. بنابراین ما از هر تشکلی که از آزادی بیان خود دفاع کند، دفاع می‌کنیم. ولی هرگز از جنگ احزاب (برای رسیدن به قدرت) دفاع نکرده‌ایم. در مورد جنبش دانشجویی، درویش و بهاییان نیز به‌همین صورت است، ما از حق آزادی بیان این‌ها دفاع می‌کنیم و به ماهیت درویش‌گنابادی و به ماهیت بهائیت کاری نداریم.»

به گفته این عضو هیات دبیران کانون نویسندگان ایران، کار کانون دفاع از آزادی بیان، قلم و اندیشه است. در یکی از بیانیه‌های کانون نویسندگان ایران، آمده است: «اکنون در شرایطی پنجاه و پنجمین سالگرد بنیادگذاری کانون نویسندگان ایران را گرامی می‌داریم که حاکمیت خون‌آزادی‌خواهان و معترضان بسیاری را بر زمین ریخته، جان برخی را با طناب دار ستانده و بسیاری را در زندان‌های خود محبوس کرده است.»

با این حال، کانون نویسندگان ایران نوشت که «امید به دگرگونی بنیادی را که در جامعه جاری است پاس می‌دارد و با تکیه بر اراده جمعی، منشور آزادی‌خواهی خود و تعهد به ناوابستگی به قدرت به کوشش بی‌وقفه برای تحقق همه‌جانبه آزادی بیان و قلم و اندیشه همچنان ادامه می‌دهد؛ زیرا که آزادی بیان دروازه رسیدن به آزادی‌های دیگر است و امید به تغییر در چارچوب تنگ استبداد نمی‌گنجد.»

بیانیه کانون یادآور شده که سال گذشته نیز این نهاد صنفی «از نخستین ساعات پس از قتل مهسا (ژینا) امینی پا به میدان نهاد و همبستگی خود را با جنبش آزادی‌خواهی مردم ایران در هر مرحله آشکارا اعلام کرد.» پیش‌تر این کانون، هجوم نیروهای امنیتی جمهوری اسلامی به «مدرسه و زندان و ضرب‌وجرح و قتل کودکان و زندانیان» را «فاجعه‌ای فراتر از کشتار معترضان در خیابان‌ها» توصیف کرد.

در جریان قتل‌های زنجیره‌ای سال ۱۳۷۷، پیش از قتل فروهرها، پیروز دوانی نویسنده و روزنامه‌نگار چپ در سوم شهریور ماه ناپدید شده بود و هیچ‌گاه جسد او پیدا نشد. گفته می‌شود که قتل او نیز از جمله برنامه نیروهای وزارت اطلاعات در پروژه قتل‌های زنجیره‌ای بوده است و حکم قتل او به دستور غلامحسین محسنی‌اژه‌ای صادر شده است. در حال حاضر غلامحسین محسنی‌اژه‌ای رییس قوه قضاییه جمهوری اسلامی است.

در چنین فضای هراسناکی بود که خبر رسید محمد مختاری، شاعر و عضو کانون نویسندگان ایران ناپدید شده است. چند روز بعد در ۲۱ آذرماه جسد محمد مختاری کشف شد.

در همین روزها محمد جعفر پوینده، نویسنده و مترجم و عضو کانون نویسندگان ایران نیز ناپدید شد. جسد مختاری که ۱۸ آذر ناپدید شده بود، چند روز بعد در شهریار در حالی که با طناب خفه شده بود، پیدا شد و...

کانون نویسندگان ایران، از زمان تاسیس خود دچار محدودیت از سوی حکومت بوده و در سال‌های اخیر نیز تعدادی از اعضای آن زندانی شده‌اند. با این وجود این همه تهدیدات و ترورها، کانون نویسندگان ایران، هرگز از مبارزه بر حق و عادلانه خود کوتاهی نکرده و در این راه نیز آگاهانه بهای زیادی پرداخته است.

مقامات و سیاستمداران جمهوری اسلامی، امروز برای سوزاندن قرآن در سویدنو دنمارک اشک تمساح می‌ریزند اما خود بزرگترین جنایت‌کاران تاریخ بشر در سوزاندن و خمیر کردن کتاب و کشتن نویسندگان و هنرمندان و مخالفین سیاسی محسوب می‌شوند.

البته اکنون باید مواظب بود که این هیاهوی جمهوری اسلامی بر سر قرآن‌سوزی، به سازمان‌دهی اعتراضات به مناسبت سالگرد انقلاب «زن، زندگی، آزادی» سایه نیاندازد.

به این ترتیب، آزادی بیان و اندیشه گوهر گران‌بهای است و هیچ انسان آگاهی نمی‌تواند بر نقض آن چشم ببندد و تماشاگر باشد.

از آنجا که در سویدنتضمین‌هایی برای تجمعات و تظاهرات عمومی در قانون اساسی سویدندر نظر گرفته شده است، پلیس این کشور باید دلایل خاصی مانند وجود خطرات امنیتی را برای رد درخواست‌های برگزاری تظاهرات یا تجمعات اعتراضی بیان کند.

در حالی که سوزاندن قرآن یک امر فیزیکی است و ربطی به آزادی بیان ندارد و همین موضوع سبب شده که مقامات و سیاستمداران دنمارکی و سوئدی به تناقض‌گویی بپردازند.

توجه کنیم که پلیس استکهلم در ماه فوریه ۲۰۲۳، دو درخواست متوالی آتش‌زدن قرآن را با استناد به ارزیابی‌های سرویس‌های امنیتی سویدندر کرد، زیرا بر این نظر بود که چنین اقدام‌هایی می‌تواند امکان حملات تروریستی علیه این کشور را افزایش دهد.

اما دادگاه استیناف سوئد، بعدا اعلام کرد که پلیس این کشور دلایل کافی برای ممنوع کردن قرآن‌سوزی ندارد و تصمیم گرفته شده توسط پلیس استکهلم را لغو کرد.

بر اساس قوانین سوئد، تحریک گروه‌هایی از مردم بر اساس نژاد، ملیت، مذهب، گرایش جنسی یا هویت جنسی ممنوع است. از سویی روشن است که قرآن‌سوزی باعث تحریک برخی مسلمانان نفرت‌پراکنی می‌شود. اما در این میان، نباید از نقش تحریک‌آمیز و تروریستی گروه‌های مذهبی و حکومت‌های اسلامی غافل بود.

پلیس سوئد، با تصویب یک تبصره ساده قانونی توسط پارلمان، می‌تواند به کتاب‌سوزی از جمله کتاب‌های مذهبی به‌لایل تحریک‌آمیز و دن و نفرت‌پراکنی اجازه ندهد بدون این که این ماجرا را وارد بحث آزادی بیان و اندیشه کنند. آزادی بیان و اندیشه نقد و نظر است نه یک اقدام فیزیکی علیه فرد و یا کتاب!

به خصوص باید توجه کنیم که نه تنها توهین به «مقدسات»، بلکه نقد دین و مذهب و کتاب‌های مذهبی در بسیاری از کشورهای جهان جرم‌انگاری شده است. چنین سیاسی آشکار نقض آزادی بیان و اندیشه است. در حالی که هیچ دینی و سیاسی و افکاری مقدس نیست و همه قابل نقد هستند. بر اساس تجزیه و تحلیل داده‌های مرکز تحقیقات پیو در سال ۲۰۱۹ میلادی، توهین به مقدسات در ۷۹ کشور ممنوع است و توهین‌کنندگان در دست‌کم در ۷ کشور (افغانستان، برونئی، ایران، موریتانی، نیجریه، پاکستان و عربستان سعودی) با حکم اعدام مواجه هستند.

بی‌گمان در چنین روندی، افکار عمومی باید هوشیار باشد که دولت‌های سویدنو دنمارک در راستای منافع حاکمیت خود و رابطه‌شان با حکومت‌های اسلامی و مستبدی چون ایران، ترکیه، عربستان، افغانستان و غیره نتوانند قوانینی را تصویب کنند که به‌ضرر آزادی بیان و اندیشه و پناهجویان و مهاجران تمام شود.

برای مثال، دولت سوئد در بده و بستن‌های نهان و آشکار خود با دولت رجب‌طیب اردوغان، قانونی به‌نام «ضد ترور» را تصویب کرد که این قانون اساساً بر علیه پناهندگان و مهاجران ترک و مخالف دولت اردوغان، به‌ویژه حزب کارگران ترکیه (پ.ک.ک) و مهاجران و پناهجویان ترک و کرد ترکیه است.

از اول ماه ژوئن ۲۰۲۳ در سوئد، قانون جدید «ضد ترور» به اجرا درآمده است. سوئد با این اقدام به دنبال جلب موافقت ترکیه با عضویت این کشور در ناتو است. در چنین وضعیتی مهاجران و پناهجویان کرد تبار، نگران تلاش‌های سیاسی و اجتماعی و فرهنگی خود در سوئد هستند.

دولت سوئد پیش از یک سال است که در انتظار جلب موافقت دولت رییس جمهور جنگ‌طلب و مستبد ترکیه رجب‌طیب اردوغان برای پیوستن به پیمان ناتو به‌سر می‌برد. پیمان آتلانتیک شمالی نه یک نیروی نظامی دفاعی بلکه برعکس، یک نیروی نظامی تهاجمی است و عضویت در پیمان آتلانتیک شمالی، مستلزم موافقت یک‌پارچه تمام اعضاست، اما به دلیل مخالفت ترکیه، سوئد در حال حاضر از دستیابی به این هدف باز مانده است.

در پی حمله روسیه به اوکراین، کشور سوئد پس از قرن‌ها دنباله‌روی از سیاست عدم تعهد به پیمان نظامی ناتو، مانند فنلاند تصمیم گرفت به اتحاد فرآتلانتیکی ناتو بپیوندد.

در بیش از یک قرن اخیر، حکومت‌های پهلوی و جمهوری اسلامی، هیچ‌گاه آزادی بیان و اندیشه را به رسمیت نشناختند. سوزاندن کتاب، یک رفتار سمبولیک زشت است و از سیاست‌های سانسور و اختناق و خشونت حکومت‌های فاشیستی نظامی و سیاسی و مذهبی است.

سه‌شنبه دهم اسد ۱۴۰۲ - یکم اگست ۲۰۲۳